

Sygn. akt V Ca 327/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 marca 2011 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie V Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Obrębski (spr.)

Sędziowie: SSO Beata Gutkowska

SSRdel. Agnieszka Wiśniewska

Protokolant: sekretarz sądowy Małgorzata Roś

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2011 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy ze skargi wykonawcy ComArch S.A. w Warszawie

przeciwko zamawiającemu Głównemu Inspektoratowi Ochrony Środowiska

o udzielenie zamówienia publicznego

od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 14 września 2010 roku, sygn. akt KIO/UZP 1874/10

po rozpoznaniu wniosku skarżącego wykonawcy o przywrócenie terminu

na wniesienie skargi od wskazanego wyroku i uiszczenie opłaty od niej

postanawia:

1. oddalić wnioski o przywrócenie terminu;
2. odrzucić skargę z dnia 27 stycznia 2011 roku.

Sygn. V Ca 327/11

Uzasadnienie

Skarga podlega odrzuceniu, ponieważ została wniesiona po terminie, a wniosek o jego przywrócenie na wniesienie skargi oraz na przywrócenie terminu na uiszczenie opłaty od skargi okazał się bezzasadny i podlegał oddaleniu.

Wniosek o przywrócenie terminu na wniesienie przez skarżącego wykonawcę skargi od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z 14 września 2010 r. sygn. KIO/UZP 1874/10 został w istocie oparty na twierdzeniu, że odrzucenie pierwszej skargi tegoż wykonawcy od wskazanego wyroku postanowieniem Sądu Okręgowego z 30 grudnia 2010 r. wydanym w sprawie V Ca 2654/10 było uchybieniem Sądu Okręgowego, a przynajmniej, że zostało ono wydane przedwcześnie, w szczególności bez nadania biegu zażaleniu skarżącego na wezwanie do uiszczenia opłaty od skargi, jak też że zażalenie to zostało wadliwie odrzucone jako niedopuszczalne, a skarżący nie został

ponownie wezwany do uiszczenia opłaty. Z argumentacją skarżącego wykonawcy nie sposób się zgodzić.

Pod sygn. V Ca 2654/10 została zarejestrowana pierwsza skarga ComArch S.A. na wskazany wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 14 września 2010 r. Skarga ta została wniesiona w terminie. Stosując zmieniony art. 34 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zarządzeniem Przewodniczącego z 3 grudnia 2010 r. skarżący wykonawca został wezwany do uiszczenia opłaty od skargi w kwocie 54.226 zł. Przy czym została ona naliczona od wartości przedmiotu zamówienia stanowiącej zarazem wartość przedmiotu zaskarżenia, którą podał sam skarżący wykonawca. W wyznaczonym terminie opłata nie została naliczona, lecz wniesione zostało zażalenie na zarządzenie z 3 grudnia 2010 r. Jak słusznie podniesiono w uzasadnieniu wniosku o przywrócenie terminu, niektóre postanowienia Sadu Okręgowego, także wydane w sprawach wywołanych skargą od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej, podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego, stosownie do art. 394¹ k.p.c. Poza postanowieniem odrzucającym skargę kasacyjną, która jest niedopuszczalna w sprawach o udzielenie zamówienia publicznego, zażaleniu podlega postanowienie sądu drugiej instancji dotyczące kosztów procesu. Nie podlega natomiast osobnemu zaskarżeniu zarządzenie Przewodniczącego, także w sądzie drugiej instancji, dotyczące naliczenia opłaty od pisma i wezwania do jej uiszczenia. Takie zarządzenie jest wydawane na podstawie art. 130 par. 1 k.p.c., z tym że sankcją za jego niewykonanie jest odrzucenie środka zaskarżenia, także w systemie zamówień publicznych. Zażalenie skarżącego wykonawcy na zarządzenie Przewodniczącego z 3 grudnia 2010 r. jako oczywiście niedopuszczalne podlegało więc odrzuceniu, o czy Sąd Okręgowy orzekł pkt 1 postanowienia z 30 grudnia 2010 r. wydanego w sprawie V Ca 2654/10, a ponieważ takie postanowienie także nie podlega zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego, zachodziła konieczność jednoczesnego odrzucenia skargi, która nie została opłacona. W wypadku bowiem odrzucenia niedopuszczalnego zażalenia na wezwanie do opłaty, strona skarżąca nie jest ponownie wzywana do uiszczenia opłaty.

Reasumując, należało uznać, że pierwsza skarga ComArch S.A. od wyroku z 14 września 2010 r. została odrzucona z przyczyn obciążających tegoż wykonawcę. Tym samym uzasadnione było przyjęcie, że skarga tej samej treści z 27 stycznia 2011 r., która została wniesiona przy oczywiście bezzasadnym wniosku o przywrócenie terminu na jej wniesienie oraz na uiszczenie opłaty, została wniesiona po terminie, ponieważ nie zachodziły podstawy do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu na wniesienie tej skargi i na uiszczenie opłaty.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 198e ust. 1 powołanej ustawy Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.